

REFLEXIÓ SOBRE LA TEORIA DE DABROWSKI

Un dels temes que més d'aprop ens toca a tots i del que segurament tenim menys experiència, és la evolució i maduració de la personalitat dels nostres joves. És realment un tema clau en el seu sentit literal, ja que per sobre de qualsevol coneixement o habilitat que puguin adquirir, la personalitat i la forma com entenguin el món determinarà la forma com es relacionaran amb l'exterior i com utilitzaran els coneixements i habilitats adquirides.

Precisament per intentar, no solsament entendre, sinó ajudar a tenir una personalitat que tingui un gran component assertiu, i per tant ser capaç d'entendre i estructurar el món que ens envolta des dels propis principis i no només des de les convencions que ens són ensenyades o que són instintives, han aparegut teories com la de la Desintegració Positiva de Dabrowski.

De forma molt breu, la Teoria de La Desintegració Positiva ens explica com un individu pot evolucionar des d'un estadi d'Integració Primària on bàsicament estructura el món que l'envolta a partir dels convenis socials rebuts i els instints genètics fins a un estadi d'Integració Secundària on estructura el món a partir de la reflexió i valoració personal, i per tant des d'on decideix el seu grau d'implicació i participació per millorar tot allò que consideri important i millorable. Dit d'una altra manera, passar de ser subjectes que sobreviuen en una societat amb unes regles definides i inamovibles a ser subjectes amb una imatge i un objectiu propi del món que treballa de forma activa per millorar-lo segons els seus criteris.

Aquest viatge des de la Integració Primària a la Integració Secundària no resulta gens fàcil ni tothom pot realment arribar-hi. Per començar Dabrowski considera que hi ha diferents estadis entremetjats dels quals només es pot sortir i avançar al següent a través de la resolució de crisis de valors profundes que permetin reconduir les nostres estructures.

Evidentment les crisis comporten riscos, ja que sinó s'és capaç de sortir-se'n podem caure en fortes tensions emocionals i cognitives que poden acabar conduint a, en casos extrems, a un fort malestar psicològic.. Per tant, moltes vegades hi ha persones que prefereixen no continuar avançant en aquest procés pel risc que els hi pot suposar.

Per altra banda, les persones per poder avançar per si mateixes en aquest viatge han de complir amb alguns requisits:

- Tenir Talent i habilitats específiques
- Tenir Sobreexcitabilitat: sensibilitat o capacitat de percepció superior a la mitjana de població
- Tenir l'anomenat 3er Factor: fort impuls cap al creixement autònom i la superació

Aquests requisits o característiques són molt més comuns en persones que presenten Altes Capacitats que en la resta de població, per tant trobarem moltes persones amb Altes Capacitats que han iniciat de forma espontània el procés de Desintegració Positiva.

Després de veure els riscos i les característiques per poder realitzar el procés de Desintegració Positiva, queda bastant clar que la majoria de persones poden, no només quedar-se a meitat de camí, sinó que pot resultar que s'impulsi a persones a sortir de la seva zona de confort i no arribin mai a una altra zona d'estabilitat, deixant-los en un malviure considerable.

És per això que hem de buscar quines eines tenim per poder ajudar a les persones del nostre voltant a superar les crisis que vagin trobant durant el seu viatge i ajudar-los a qüestionar de forma serena i no agressiva la realitat en que viuen.

Una teràpia de recerca de les crisis existencials com a mitjà d'avançament en el procés de Desintegració Positiva, pot resultar massa agressiva i comportar riscos, desgast emocional i conseqüències massa elevades, per el que normalment es busca un camí de l'autoconeixement que no comporti tensions personals important i permeti avançar en el procés de forma harmoniosa i consistent.